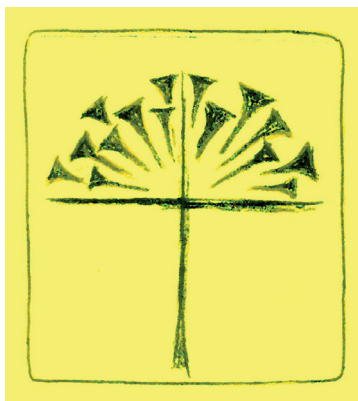

Oběžník

rok 2017

CONSONARE

evangelické pozounové sbory, z.s.

Výročí 10 let CONSONARE 7.– 8. dubna 2018 Třebenice – pozvánka

Srdečně vás zveme na výročí založení Consonare.

V sobotu 7. 4. od 15 hodin v sále radnice – pohoštění, promítání fotek a videa, pozdravy, společná zkouška, od 18 hodin pak koncert pro veřejnost.

V neděli 8. 4. od 10 hodin bohoslužby v evangelickém kostele.

Prosíme o rychlé zaslání předběžného počtu zájemců, abychom mohli dobře plánovat.

Předběžně se přihlašujte na Doodle: „<https://doodle.com/poll/na274fn4fcemtass>“, nebo na: „consonare@evangnet.cz“.

Děkujeme, za Consonare Filip Šimonovský.

> Výročí 10 let spolku CONSONARE – evangelické pozounové sbory, z. s.

Od jonsdorfského pozounového sboru až ke Consonare a ještě dál...

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: Udělej sobě dvě trouby stříbrné. (Nu 10,1)

NA POČÁTKU...

Sbory Rumburk a Varnsdorf mají partnerský sbor v nedalekém saském Jonsdorfu. A jak je skoro v každém evangelickém sboru v Německu tradicí, tak i v Jonsdorfu působí pozounový sbor – skupina trubačů, od dětí až po seniory, kteří doprovází spolu s varhanami písně při bohoslužbách, hrají také při různých slavnostech a též při mimořádných bohoslužbách či oslavách mimo prostor kostela.

V lednu roku 2005 nám naši přátelé z Jonsdorfu navrhli, jestli bychom také zkusili hrát na dechové nástroje, že by nám tuto svoji tradici rádi předali a že by nám pomohli jednak s obstaráním nástrojů, jednak s výukou. Na začátku jsme byli tři – Evžen Šmidt, Constance a Filip Šimonovští, a každých 14 dní k nám jezdil pozounista Gottfried Huth z Jonsdorfu a vedl nás. A brzy už jsme hráli při prvních bohoslužbách, ovšem ne sami, ale spolu s našimi německými přáteli...

...A tak se zrodil PROJEKT POZOUNOVÉ MISIE, tedy jednoduše: rozšíření hry na dechové nástroje i v jiných sborech ČCE v Libereckém a Ústeckém seniorátu. Farní sbor v Rumburku napsal projekt, aby shromáždil peníze na zaplacení lektora, který by objížděl farní sbory, kde by se našli zájemci o hraní, a pravidelně by je vedl a učil. To se zdařilo, a tak se lektor Tomáš Vajda stal 1. 5. 2007 prvním novodobým pozounovým misionářem.

Nástroje jsme obdrželi starší a použité darem od přátel z Německa, jako i noty, protože řadu písní máme společných. První pozounisté tak začali hrát v Jablonci n/N., České Lípě, Třebenicích, Lounech a Chomutově.

PRVNÍ TRUBAČSKÝ SEMINÁŘ se konal ještě před vznikem Consonare a to v Rumburku 9–12. 7. 2007.

PRVNÍ VALNÁ HROMADA CONSONARE se konala 15. 12. 2007 v Třebenicích. Přítomni byli tři zakládající členové sdružení: Constance Šimonovská, Štěpán Brodský a Filip Šimonovský. Ti byli také zvoleni do nového výboru sdružení, jehož schůze proběhla následující den a prvním předsedou Consonare byl zvolen Štěpán Brodský. Rozdělily se úkoly: vytvoření loga sdružení a výroba razítka, založení účtu.

Své narození oslavilo sdružení v Třebenicích 6. 4. 2008 při slavnostních bohoslužbách, které doprovázel třicetičlenný česko-německý pozounový sbor pod vedením Tomáše Vajdy.

Ke vzniku občanského sdružení Consonare se přejně postavilo vedení ČCE, aktivně se do něj zapojil i celocírkevní kantor ČCE Ladislav Moravetz.

...A OD TĚ DOBY proběhla řada akcí, seminářů, vystřídali se předsedové i výbory, vznikly nové sbory Consonare a jiné zanikly. V současnosti jsou sbory a členové Consonare v těchto místech: Rumburk a Varnsdorf, Vrchlabí, Křížlice, Jablonec nad Nisou, Chomutov, Praha, Třebenice, České Budějovice, Proseč u Skutče, Olomouc, Nosislav. Současným předsedou je Filip Šimonovský z Rumburku a ve výboru jsou Klára Pavlíková, Katharina Reusch, Petra Burešová, Standa Jílek, Vojtěch Rozsival, Štěpán Bílek a Josef Hejzlar.

Pro misijní práci se ukázal klíčovým projekt TRUBAČSKÉ KMOTROVSTVÍ, díky kterému jsou zajištěni lektori pro nově založené sbory.

Consonare vydalo DRUHÝ EVANGELICKÝ CHORÁLNÍK (tedy DECH) – PÍSNĚ pro trubače. U jeho zrodu stál opět (pra)otec trubačů v evangelické církvi v Čechách Gottfried Huth z Jonsdorfu, který udělal obrovský kus práce, a také manželé Elisabeth a Sebastian Schwarzfuchsovi, kteří zpěvník dotáhli až do konečné podoby a mnoho písní upravili sami, či jejich úpravy zařídili. Nyní se blíží vydání dalšího chorálního s úpravami písní v B, protože řada našich trubačů hrála již předtím v ZUŠkách od B.

V rámci každého roku je několik větších akcí Consonare. Naposledy např. CYKLO-CONSONARE – jízda na kolech po cyklostezce podél Vltavy a Labe z Prahy do Drážďan na připomenutí a propojení výročí reformace, u nás 602 let od upálení Jana Husa, v Německu 500 let od vystoupení Martina Luthera.

To, co Consonare také neslo a nese, je velká PODPORA OD PŘÁTEL – TRUBAČŮ Z NĚMECKA. Bez této podpory by asi vůbec nebylo. Je to podpora materiální – použité nástroje, noty, vedení seminářů Andreasem Altmannem, který je vlastně hlavním hudebním vedoucím Consonare. Je to však také podpora duchovní i osobní. Jestli je něco živým příkladem bourání hranic mezi Čechy a Němci, hranic vytvářených násilím a nenávisť v dějinách, pak je to právě Consonare > souzvuk, souznění, harmonie.

Díky Bohu, našemu Pánu a bratru Ježíši Kristu, který naše cesty svádí dohromady, dává nám lásku do srdcí a žehná našemu úsilí.

*Filip Šimonovský
Rumburk, 3. 10. 2017*

*Ze slavnosti
v Budyšíně
(prosinec 2017)*

> Consonare a já

Dne 3. srpna 2003 vyhořel v Rumburku evangelický kostel. (Naše farnost už měla po dlouhou dobu partnerství s farností Varnsdorf, která zase patří k farnosti Rumburk). Po-
něvadž jsem už dlouho působil jako dobrovolník v oblasti výchovy mladých trubačů pro
naš pozounový sbor, nabídl jsem po požáru, při kterém byly zničeny i varhany, že pokud
budou zájemci, vyučím v Rumburku trubače, abych sboru pomohl. Náš pozounový sbor
pro to poskytl nástroje a noty. Na počátku roku 2004 jsme se poprvé setkali na zkoušce
po společné bohoslužbě na jonsdorfské faře a podařilo se nám úspěšně vyloudit z nástrojů
první tóny. To byl start pozounového sboru v Rumburku. Od tohoto okamžiku jsem každé
dva týdny jezdil do Rumburka, abych zde vedl trubače-začátečníky. I v mém domovském
sboru v Jonsdorfu jsem kromě pravidelných hodin cvičení, kterých jsem se sám zúčastňo-
val, vycvičil řadu trubačů. Tehdy jsem nevěděl, že v Česku neexistovali v církvi žádní trubači.
Údajně se k nám totiž trubačská hudba dostala přes České bratry v Ochranově.

Tak vznikl po požáru v Rumburku první český pozounový sbor.

Na faře v Rumburku byly také prostory pro soustředění mládeže. Naše cvičení v tom
samém domě vzbudilo samozřejmě jejich zájem, nejprve si nás přišli poslechnout a pak
hraní vyzkoušet.

> Letní Jáchymov

Začátek července byl, jako už několik posledních let, věnován letní akci Consonare. Tentokrát jsme začátek prázdnin trávili v Jáchymově v západních Čechách. Počasí nám přálo, takže turisticky poznávací vycházky do okolí se vydařily. Viděli jsme mimo jiné Boží Dar a Božidarské rašeliněště, podívali jsme se do Ostrova nad Ohří, kde jsme prošli zámecký park, prohlédli si zámek a centrum města. Navštívili jsme i místo, kde býval nechvalně proslulý důl Rovnost. A někteří si v rámci ranní rozcvičky vyběhli i na Klínovec.

Ale ani troubení jsme nezanedbávali, pod Jirkovým vedením jsme cvičili a hráli, jak nejvíc to šlo. A to nejen na naše plechové nástroje, ale i na pivní láhve, které tam byly schovány po jedné místní akci.

To, co jsme nacvičili, jsme tentokrát měli šanci předvést hned třikrát. Nejprve na vrcholu těžní věže dolu Svornost, který jsme předtím navštívili a prohlédli si ho i 500 m pod zemí, kde se nacházejí prameny radioaktivní vody pro místní lázně. Také jsme hráli slavnostní fanfáry k příchodu Štěpána Šlika u věže Šlikovky při příležitosti zahájení metalového festivalu a nakonec ještě v neděli po bohoslužbách v Ostrově, kde jsme se představili, jako Consonare, místnímu sboru.

Společný čas nám utekl jako voda, ale už se můžeme těšit na příští rok a léto s Consonare. Takže nashledanou zase na začátku prázdnin, tentokrát v Chrástu u Plzně.

Vojta

> CykloConsonare

Sešli jsme se v centru Prahy v kostele sv. Martina ve zdi. Kola jsme opřeli o zeď, společně se pomodlili a zahráli. A pak už nastal čas odložit z rukou kovové snižce a písty, nástroje dát do futrálů, popadnout kola a vyrazit směr Vltava.

Hned na začátku jsme se napojili na cyklostezku, která nás šikovně vyvedla podél Vltavy z Prahy. Věci a nástroje nám obětavě celou dobu vezl Vojta ve vypůjčené dodávce. Všichni jsme mu za to moc vděční, obzvláště pozouněří... I když Nico prokázal absolutní samostatnost i v tomto směru – vezl si pozoun na zádech. Snášeli jsme se na kolech podél Vltavy, cestou pozdravili sportovní kanoisty a slunný den zakončili na soutoku Labe a Vltavy v Mělníku. Další den ráno jsme zahráli na vyhlídce u zámku, pokochali se výhledem na Říp a jeli do Lito- měřic. Sice jsme se potom probudili do deště, ale ani ten nás neodradil od další cesty, která končila v Děčíně. Před odjezdem jsme ještě měli čest hudebně zahájit pastorální konferenci farářů ze seniorátu. Cestou se k nám pak přidal létající fantom v modré pláštěnce, ze kterého se nakonec vyklubal Honza Mach. Mezitím déšť přidal na síle, a tak jsme trochu dojeli, trochu dopluli do Děčína. Suchá přivětivá fara a teplá sprcha nás daly do kupy. Zmrzlými prsty opět začala proudit krev, a tak jsme se mohli chopit nástrojů a zahrát. Večer jsme požitkářsky zakončili v místním pivovaru. Ráno jsme vyrazili k hranicím a po pár šlápnutích do pedálů se ocitli v Německu. Přívozem jsme se přeplavili přes řeku do Radfahrerkirche ve Stadt Wehlen, kde jsme zhlédli výstavu fotografií z cyklopoutě k výročí reformace. Líbily se nám fotky rikš, což nám vnučko myšlenku, že v případě jejich použití při dalším CykloConsonare by nebylo potřeba půjčovat dodávku, nástroje bychom mohli vézt s sebou a hrát i během dne. Jasným adeptem na řidiče takové pořádně naložené rikši se stal létající fantom. Pokračovali jsme do Pirny, kde nám přístřeší poskytla Diakonie und Kirchengemeindezentrum. Večer jsme si byli ve městě poslechnout trubačský koncert z věže. V neděli ráno jsme pak hudebně doprovodili bohoslužby. Rozloučili jsme se a pokračovali na kolech kolem zámku přívozem na druhý břeh. To už jsme byli na dohled od Drážďan. A pak to najednou bylo rychlé. Přijeli jsme po náplavce, zahráli na břehu historického centra a jeli domů.

Děkujeme všem, kteří nás cestou podpořili, poskytli nám ubytování a provázeli nás a dělali nám společnost. A já se ptám: Kam pojedeme příště?

Klára

> Consonare Olomouc v Sulzbachu-Rosenbergu

Consonare Olomouc navštívilo ve dnech 22. – 24. září 2017 partnerský sbor v hornofalckém Sulzbachu-Rosenbergu (okres Amberg ve spolkové zemi Bavorsko). K seznámení mezi námi hudebníky došlo před dvěma lety, kdy Němci navštívili sbory v Zábřehu a Hrabové u příležitosti akce „Krok ke smíření“. Tehdy jsme se krátce setkali. Darovali nám noty a pozvali nás k sobě. Iniciátory tohoto přátelství byli manželé Hudcovi, farářský pár z Hrabové. Než proběhla návštěva Olomouckých v Sulzbachu-Rosenbergu, setkali jsme se ještě v roce 2016 na sjezdu trubačů v Drážďanech.

Na naší cestě (posílení o jednoho pozounistu z Prahy) do Německa jsme si zahráli v klášteře Kladruby u Stříbra, odměnou nám byla prohlídka jedinečného kostela od architekta Santiniho. Bavorští přátelé nás ubytovali u sebe v rodinách a ukázali nám nejen krásy svého města, ale hlavně život ve svém sboru CVJM (YMCA). Společný hudební program jsme nacvičovali v domě CVJM, kde probíhá velmi pestrý program aktivit pro všechny věkové kategorie a různého zaměření – od volejbalu přes setkání mládeže až po modlitební kroužek.

Vrcholem akce byly trubačské bohoslužby v evangelickém kostele Johanniskirche v Rosenbergu, kde kázal bratr farář Jan Hudec. Na tyto bohoslužby přišlo i několik Němců, kteří byli po 2. světové válce odsunuti z Moravy.

Do bohoslužeb jsme zapojili nejen skladby, které jsou známé v Německu, ale i čistě české písně. Trubačům ze Sulzbachu-Rosenbergu se velmi líbily jak chorály z našeho zpěvníku, tak i předehra od Ladislava Morawetze. Největší úspěch ale měla píseň „Báječnej bál“ ze Svítá. Dirigentu Kurtu Lehnererovi jsme kromě dárků předali i pozvání do Olomouce v roce 2018, kdy budeme slavit 100 let od vzniku naší církve.

Standa

> Rychlá rota v Kutné Hoře 27.–29. října 2017

Očima Anke a Gottfrieda

Po našem podzimním semináři zůstal v kalendáři pro nás, trubače Consonare, ještě termín jedné akce. Farář evangelicko-luteránské církve z Kutné Hory nás pozval na bohoslužbu, protože někteří ze členů jeho sboru oznámili, že mají zájem se naučit trubit a založit pozounový sbor. Vzhledem k tomu, kolik bylo tento rok s Consonare akcí, se počítalo jen s malou skupinou – naší „Rychlou rotou“.

Jako zázrakem, ze kterého jsme se všichni radovali, dorazilo ze všech možných konců 15 trubačů! V pátek a v sobotu se jako obvykle zkoušelo, hrálo na náměstí a následovala prohlídka historického města. V neděli ráno jsme doprovodili bohoslužbu, kterou vedl Filip, krásnou dechovou hudbou.

Je vždy znovu obdivuhodné, s jakým nasazením a s jakou radostí dělají noví trubači Consonare pokroky a jak se zlepšuje jejich kvalita hraní. Také tři trubačské kusy, aranžované Standou, dopadly výborně!

Po bohoslužbě se zkoušely nástroje a zodpověděli jsme mnoho otázek. Nadšení a opravdový zájem byl velký a tak doufáme, že v Kutné Hoře brzy zazní nedělní tóny trubačů ke cti Boží.

Anke

Setkání v Kutné Hoře bylo dobře připravené. Kdo se včas přihlásil, mohl se už doma podívat na většinu not a trochu se naučit skladby předem. Přijeli jsme za podzimního počasí a kdo jel do města směrem od Prahy, zdržel se cestou v dopravní zácpě. Dorazit ve městě přímo do cíle nebylo vzhledem k různým uzavěrám a jednosměrkám také jednoduché a zabralo také čas. Vojtěch dorazil na místo dobře a tak nás po zavolání o pomoc navedl nakonec bezpečně do cíle.

Po srdečném uvítání již přítomnými začala okamžitě první zkouška, která byla čas od času přerušována dalšími příchozími. Pro mne to bylo jiné, zkoušku vedl Standa, a tak byla na pořadu čeština. Jinak to většinou bývá opačně, Andreas mluví německy. Když jsem se tvářil příliš tázavě, ze všech stran mi rádi pomohli.

Rychle byla připravena večeře – všichni měli po cestě a troubení opravdu hlad. Samozřejmě se přitom a potom hodně povídalo, poněvadž každý v době mezi setkáními zažil něco zajímavého.

Do toho začínali někteří opět hrát, protože nyní nastal čas na vybraný program nebo-li troubení na přání, než jeden po druhém rozbil své ležení a odebral se spát.

Neděle začala i tentokrát ranním troubením. Jako vždy se totiž najdou trubači, kteří jsou již na nohou a na této službě se podílejí. Nastává trochu zmatek. Zatímco jedni připravují snídani, jiní teprve vstávají, někteří uklízejí nebo už připravují všechno na zkoušku. Pokaždé to je trochu jiné a s jiným obsazením, ale funguje to stejně.

Zpívá se modlitba u stolu. Po snídani doráží ještě nocležníci z hotelů. Než začne program, pořádáme ranní modlitbu v češtině a němčině.

Pak se opět pokračuje ve společném zkoušení a v jednotlivých hlasech se pracuje na těžkých místech. Čas utíká rychle a už se jde do města do restaurace na oběd. Ve dne můžeme obdivovat krásné budovy, zatímco ve tmě jsme viděli pouze spoustu parkujících aut. Bohužel návštěva restaurace si vyžádala mnoho času, trvalo dlouho, než byli všichni obslouženi. Následně jsme ještě navštívili malé muzeum (Kamenný dům).

Když jsme opět dorazili do kostela, šli jsme po krátké zkoušce na malý koncert na náměstí. Po kávě ještě došlo na ostrou zkoušku na ranní bohoslužbu.

Důležité je také společenství během jídla, rozhovory o osobních věcech, sborech, spolupráci v Consonare nebo v regionech. Nápady, plány a spolupráce jsou potřeba, stejně tak jako dotazy a kritika.

Ve zbývajícím volném čase jsme ještě společně poseděli a rozhodli se, že v neděli si ještě před začátkem našeho programu prohlédneme katedrálu sv. Barbory, což nakonec zvládly tři osoby.

Neděle je obvykle nabitá. Snídaně, připravit prostor pro bohoslužbu, všechny naše věci přenést někam, kde nebudou překážet, a uspořádat je tak, aby všechno bylo připraveno na odjezd. Ještě krátké rozehrání a už jsou zde první návštěvníci bohoslužby.

Bohoslužba proběhla dobře a sboru i nám se líbila. Pak následovalo pro všechny občerstvení – káva a zákusky – a zájemci si mohli vyzkoušet nástroje. Po váhavých začátcích přece jen převážila odvaha a zvědavost a zájem byl velký. Sboru bylo předáno několik nástrojů a nezbývá než si přát, aby v Kutné Hoře vznikl nový pozounový sbor. Společně jsme se ještě naobědvali a odcestovali jsme zpět krajinou zmítanou bouří.

Gottfried

POZOUNOVÉ SBORY CONSONARE

Boskovice

zkoušky: Hybešova 8
kontakt: Jiří Bureš, jiri.bures@evangnet.cz

České Budějovice

Tř. 28 října 28, České Budějovice
zkoušky: úterý 17 hod.
kontakt: Josef Hejzlar, 775 914 044,
Josef.Hejzlar@seznam.cz

Chomutov

Ul. 28. října 1071/12, fara Chomutov
zkoušky: jak kdy večer
kontakt: Štěpán Bílek, 604 535 809
StepanBilek@seznam.cz

Jablonec nad Nisou / Liberec

Pod Baštou 10, fara Jablonec
zkoušky: společně v Rumburku
kontakt: Klára Pavlíková, 777 315 719,
pavlikova.klara@gmail.com

Kutná Hora

Jiřího z Poděbrad 4, Kutná Hora
kontakt: Ondřej Zikmund, 777 605 316

Nosislav

Masarykova 156, fara Nosislav
zkoušky: lichý pátek v 19 hodin
kontakt: Vladimír Lukl, tel: 721 866 861,
vladimir.lukl@post.cz

Olomouc

Blahoslavova 1, 772 00 Olomouc
zkoušky: Malý sál kostela ČCE, od 18.30 hod.
kontakt: Stanislav Jílek, 730 167 113

Praha – Staré Město

Sv. Martin ve zdi, Martinská 8, Praha 1
zkoušky: úterý 19:30 hod.

kontakt: Jiří Bašta
jiri.basta@fs.cvut.cz

Praha – Vinohrady

Korunní 60, farní sbor ČCE na Vinohradech
zkoušky: pondělí 20:00 hod.
kontakt: Vojtěch Rozsívál, 608 873 420,
v.rozs@email.cz

Proseč u Skutče

fara Proseč 120
kontakt: Jana Brahová,
jana.brahova@seznam.cz

Rumburk / Varnsdorf

Krásnolipská 540/22, fara Rumburk
zkoušky: pátek 20:30 hod.
kontakt: Evžen Šmidt, 720 618 205,
evzen.s@centrum.cz

Třebeňice

Tyršova 505, fara Třebeňice
zkoušky: neděle po bohoslužbách
kontakt: Jan Zalabák, 603 196 154,
jan.zalabak@trebenice.cz

Vrchlabí

Českých bratří 112, fara Vrchlabí
zkoušky: úterý 17:00 hod.
kontakt: Jiří Weinfurter, 736 629 455,
jiri.weinfurter@evangnet.cz

Výbor Consonare

Filip Šimonovský, předseda, 777 088 472,
rumburk@evangnet.cz
Štěpán Bílek, Petra Burešová, Klára Pavlíková,
Katharina Reusch, Josef Hezlar, Standa Jílek,
Vojtěch Rozsívál, consonare@evangnet.cz

Ekonomický úsek Consonare

pokladník: Klára Pavlíková, 777 315 719
pavlikova.klara@gmail.com

účet Consonare: 2300594540/2010

> Kalendář akcí 2018

termín	název akce
19. – 21. 1.	Rychlá rota v Sázavě
6. – 8. 4.	10 let Consonare Třebeňice
31. 5. – 3. 6.	trubači z Hohengehrenu v Praze
2. – 8. 7.	prázdniny s Consonare – Chrást u Plzně
20. – 25. 8.	CykloConsonare

Podrobnosti k akcím najdete s dostatečným předstihem na našich webových stránkách, nebo se informujte na consonare@evangnet.cz.